

In de week gelegd 26-24, 23-06-2024, Vat Moed!

Job 38, 1.8-11; 2 Korintiërs 5, 14-17; Marcus 4, 35-41

Existentiële angst, bang zijn dat er niets van je overblijft, kan een mens overspoelen. Edward Thomas Ryan kende dat gevoel. Deze gepensioneerde kolonel van de New York Guard overleed vorige week. Zijn overlijdensadvertentie schokte Amerika. Hij vertelt erin dat hij 'zijn hele leven gay is geweest' (Washington Post, 15-06-2024), en verontschuldigt zich dat hem de moed ontbrak dit bij leven te vertellen. In verborgenheid had hij 25 jaar een liefdevolle relatie met Paul Cavagnaro, die in 1994 overleed. Enkel met zijn nichtje deelde hij zijn geheim.

In de eerste lezing vandaag is Job met God in discussie over het lot dat zijn leven verziekt. Gods antwoord doet je beseffen dat Hij *weet* heeft van onze angst: '*Waar was je toen de zee haar poorten beukte (...) toen Ik haar paal en perk stelde en de poort vergrendelde?*' Een bedreigend landschap, maar met de deur tóe. '*Waar was jij*', klinkt confronterend, maar geeft eveneens aan dat God *groter* is dan de angst. De zee van de chaos, inherent aan ons leven, wordt door God begrensd. Maar toch ...

Marcus geeft hiervan een sprekend voorbeeld in het evangelie waar Jezus met zijn leerlingen in een boot 'oversteekt'. Ze zijn onderweg en Jezus ligt achterin te slapen, als plots een hevige storm opsteekt. In paniek wekken zij Jezus: 'Meester raakt het u niet dat wij *vergaan?*' Dan staat Jezus op, richt zich met een dwingend woord: 'Zwijg, stil!' tot wind en water, en het wordt volmaakt stil. Jezus vraagt vervolgens: 'Waarom ben je zo bang, *hoe is het mogelijk dat je nog geen geloof bezit?*' Hun angst maakt plaats voor ontzag en zij vragen elkaar: 'Wie is Hij toch dat zelfs wind en water Hem gehoorzamen?'

Existentiële angst kan ons leven tekenen, maar zij verstilt door liefdevolle betrokkenheid. Waar de liefde van Christus in woord en daad gestalte krijgt, proeven mensen bevrijding, en worden zij heel. Paulus zegt: 'De liefde van Christus laat ons geen rust'; de Heer is nog altijd bezig met ons, met u en mij en: 'In Christus is een nieuwe schepping, het oude is voorbij, het nieuwe al gekomen'. Edward Ryan rust naast zijn vriend in het graf. Vat moed bij de gedachte dat hun zielen nu leven bij God. Hij bevrijdt ons definitief van alle angst.

